

05

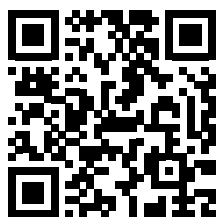
LETO 39
OKTOBER 2025

POGLED PO SVETU

Misijonska obzorja

**Misjonarji
upanja
med ljudmi**
19. oktober 2025

**Beri
Misijonska
obzorja
na spletu**

HVALA SLOVENIJI!
MERCİ À LA SLOVÉNIE

● Z darovi Slovencev se je
v Akamasoa naredilo
veliko dobrega

Misijonarji upanja med ljudmi

V mesecu oktobru praznujemo misijonsko nedeljo, ki nas vabi, da se spomnimo naših misijonarjev in obudimo naše skupno misijonsko poslanstvo. Zavest skupnega misijonskega poslanstva nas postavi v središče misijonskega dela in prizadevanja, saj odgovornosti tega poslanstva ne nosijo samo misijonarji, ampak moramo biti tudi mi dejavni. Dejavni pa smo tako, da postanemo pričevalci evangelija kjer koli živimo. Posebno skrb moramo nameniti tudi vsem, ki nosijo odgovornost misijonskega poslanstva v krajih, kjer še niso slišali Jezusove blagovesti.

V teh dneh praznuje petdeset let duhovništva misijonar Peter Opeka. Rojen leta 1948 v Argentini slovenskim staršem, je po študiju teologije v Ljubljani in Parizu kot mlad misijonar svojo življenjsko pot našel na Madagaskarju, kjer že več kot petdeset let deluje med najbolj ubogimi. Leta 1989 je ustanovil skupnost Akamasoa – „dobri prijatelji“ –, ki s šolami, bolnišnicami, delovnimi mesti in novimi vasicami vrača dostojanstvo tisočim družinam, prej obsojenim na življenje na smetiščih.

Pogovor z njim bo predstavljen v dveh delih. Osebnostno nam spregovori, kako je začutil duhovniški poklic, kaj ga je navdušilo za misijone, o težkih preizkušnjah in veselih trenutkih na Madagaskarju.

Peter Opeka je za svoje delo prejel številna priznanja, med drugim Zlati red za zasluge Republike Slovenije, francoski red Legije časti, večkrat pa je bil predlagan za Nobelovo nagrado za mir. Leta 2019 ga je na Madagaskarju obiskal papež Frančišek, ki je v delu Akamasoe prepoznal živo evangelijsko pričevanje. Sveti Vincencij je svoje duhovne sinove spodbujal: »Biti moraš misijonar od temen do podplatov,« in prav to je prepoznavno pri Petru Opeki.

Pokojni papež Frančišek je v svoji zadnji svetoletni misijonski poslanici poudaril, da je evangelizacija vedno skupnostni proces, kot značaj krščanskega upanja, ki se ne konča s prvim oznanilom in krstom, ampak se nadaljuje z graditvijo krščanskih skupnosti in s spremljanjem vsakega krščenca pri njegovi hoji po poti evangelija. V današnji družbi pripadnost Kristusu ni nikoli enkrat za vselej pridobljena resničnost. Potrebno jo je nenehno dograjevati in plemenititi, da obrodi bogate sadove.

Želim vam prijetno branje,

Pavle Novak CM

MISIJSKO SREDIŠČE SLOVENIJE
SI-1000 Ljubljana, Kristanova 1, Slovenija
Tel.: 01/300 59 50,
E-mail: missio@rkc.si
http://www.missio.si
Uradne ure od ponedeljka do petka od 8^h do 13^h.

Glavni urednik: Pavle Novak, CM
Pomočnica glavnega urednika: Tina Jež
Lektoriranje: MSS

Odgovarja narodni ravnatelj za misijone:
Matjaž Križnar
Oblikovna zasnova: Jasna Andrić
Grafična priprava: NEBIA, d. o. o.
Tisk: Para, d. o. o.
Naklada: 4400 izvodov
Če ni posebej omenjeno, so slike od avtorja prispevka ali iz arhiva MSS.
ISSN 1318-4369
Misijonska obzorja izhajajo šestkrat letno.

Priporočeni dar za posamezni izvod je 2,00 EUR.
Celoletni prispevek za MO za leto 2025: 12 EUR, za tujino 23 EUR oz. 26 USD, 37 CAD, 37 AUD.
Vplačila nakazujte na transakcijski račun MSS, Kristanova 1, Ljubljana, namen nakazila: dar za tisk MO, št. transakcijskega računa pri NLB: SI56 0201 4005 1368 933.
Slika na naslovnici: s. Urša Marinčič, Uganda, foto: Veronika Šavli

Misijonar upanja na Madagaskarju

Pogovarjal se je dr. Robert Petkovšek

Ob 50-letnici mašniškega posvečenja smo se s Petrom Opeko pogovarjali o njegovih začetkih, življenju med najrevnejšimi, viziji za prihodnost in sporočilu, ki ga njegovo delo prinaša svetu. Pogovor bo objavljen v tej in prihodnji številki Misijonskih obzorij.

● Na smetišču

Kako se spominjate svojega mašniškega posvečenja pred 50 leti?

Posvečen sem bil v Marijinem svetišču v Lujanu, Argentini. Bil je dan, ki ga ne bom nikdar pozabil, saj sem tedaj čutil, da se najbližje dotikam Božjega kraljestva. Bil sem v veselju, ki ga je težko opisati z besedami. Čutil sem močno prisotnost Jezusa v svojem srcu. Srečen sem bil, da bom živel in oznanjal Jezusov evangelij vsem ljudem. Imel sem občutek, da ne hodim več po zemlji. Na podobico sem natisnil Jezusove besede: »Želim usmiljenja in ne daritve«. (Mt 9,13)

Kdaj ste v sebi prvič zaslišali klic v duhovništvo in zakaj ste se odločili prav za misijone?

Ko sem dopolnil 16 let, sem že resno razmišljal, da bi postal duhovnik. Spoznal sem, da je Jezus prijatelj revežev, pozabljenih in izključenih ljudi. Jezus je bil vedno bolj prisoten v mojem srcu in duhu.

Ko sem naredil maturo, sem šel z univerzitetnimi študenti na misijon v Neuquén med pleme »Mapuches«, domorodce v Argentini. Pregnali so jih v gorovje in tam pustili v pozabi. S Salezijanskim misijonarjem sva 10 dni hodila po gorah in jih obiskovala. Videl sem veliko krivico, ki se jim je delala. To je še bolj utrjevalo odločitev, da postanem duhovnik in misijonar.

Kako so na odločitev vplivale vaše slovenske korenine in družina v Argentini?

Brez dvoma sta vera in zgled mojih staršev veliko vplivala, da sem sprejel Jezusa za svojega prijatelja. V naši družini je bilo osem otrok. Živelimo smo skromno, ampak z velikim veseljem. Vera naših staršev je bila globoko zakoreninjena v njihovih srcih. Starši so živeli, kar so nas učili in dajali zgled poštenosti, pravičnosti in medsebojne pomoči. Družina je začetek in temelj vsake vzgoje otroka. Moji starši, ki so morali nasilno zapustiti Slovenijo zaradi komunizma in preganjanja vere, so dokaz, da zanje vera ni bila nekaj umetnega, ampak je bila njihovo življenje in zato so lahko premagali vse težave. Vera jim je pomagala, da so preživeli in si uredili dostojno ter veselo življenje. V taki slovenski družini sem zrastel in v njej sem dobil človeške in duhovne vrednote ter jasn cilj v življenju.

● **Otroci** radi sodelujejo pri maši

Kaj vas je pred pol stoletja vodilo na Madagaskar?

Ko sem se odločil, da bom duhovnik in misijonar, so bili v Argentini skoraj vsi katoličani. 20. avgusta 1968 sem odšel iz Argentine v Slovenijo z namenom, da grem na Madagaskar, na otok, kamor je Sveti Vincencij poslal prve misijonarje naše Misijonske Družbe. To mi je omogočila slovenska provinca lazaristov.

Septembra 1968 je bila Slovenija še v Jugoslaviji in za železno zaveso! Bil sem zelo srečen, da sem videl in spoznal deželo mojih staršev, ki so mi toliko lepega povedali o svoji domovini.

Kakšne so bile prve izkušnje na otoku – katere stiske ljudi so vas najbolj pretresle?

Ko sem prišel tja, sem imel občutek, da sem se znova rodil. Vstopil sem v drugo kulturo, mišljenje, navade in jezik. Vsega se je bilo treba naučiti. Ljudje so bili videti zelo veseli, spontani in nasmejani. Bili so srečni kljub temu, da so živeli v revščini. Vsakdanje življenje je bilo zelo trdo in težko. Veliko otrok je umiralo zaradi bolezni in pomanjkanja najbolj osnovnih zdravil, pitne vode, čistoče in podhranjenosti. Kljub temu Malgaši ostajajo vesel narod.

Ali je bila odločitev za Akamasoa nenadna ali je sad dolgotrajnega zorenja?

Odločitev za Akamasoa je bil načrt Božje previdnosti. Po 15 letih služenja in dela na jugu otoka sem zbolel zaradi pitja neprekuhanе vode in nečistoče. To me je sesulo in mislil sem zapustiti Madagaskar. Lazaristi pa so iskali vzgojitelja za bodoče domače duhovnike v Antananarivo

● **Ciklon Enawo** je leta 2017 pustošil po glavnem mestu Antananarivo. Pedro je obiskal prizadete družine in jim ponudil tako duhovno kot materialno pomoč

● **V združenju** Akamasoa so praznovali 50 letnico mašniškega posvečenja Pedra Opeke. Pri maši je pelo, plesalo in molilo več kot 8 tisoč ljudi.

in izbrali so mene. Prosil sem za sobotno leto, ker sem bil bolan, vendar so odgovorili, da bodo poskrbeli za moje zdravje. Tako sem sprejel. Že prvi teden po prihodu sem šel k bolniku, ki je prosil za duhovnika. Šel sem mimo smetišča in tam videl na stotine otrok, ki so brskali po smeteh, da bi si z najdenimi predmeti in pokvarjeno hrano priskrbeli preživetje. To je bil zame hud šok. Tisto noč nisem mogel spati. Sredi noči sem pokleknil ob postelji, dvignil roke in prosil Gospoda, naj mi pomaga, da nekaj naredimo za te otroke in njihove družine. Naslednji dan sem šel na smetišče in tam so me povabili v kočo iz kartona in plastike. Rekel sem jim, da sem misijonar in sem jim pripravljen pomagati. Bil sem brez denarja, ampak z vero in upanjem, da nam bo Bog pomagal. V tistem trenutku in kraju se je moje življenje popolnoma spremenilo in vstopil sem v službo teh revnih družin.

Vaše delo je zaznamovalo na tisoče življenj.

Kaj se vam zdi največji dosežek skupnosti Akamasoa?

Da smo začeli spreminjati mišljenje ljudi, da revščina ni usoda in se jo da premagati. Revščina je sad krivic in brezčutnih političnih voditeljev. Pozvali smo starše, naj njihovi otroci hodijo v šolo, da bodo nekoč imeli boljše življenje kot oni. Začeli smo zdraviti ljudi. Zaradi malarije in tuberkuloze je veliko revežev umiralo. Prepričali smo jih, da so sprejeli pravila, ki nam pomagajo skupaj živeti, delati v medsebojnem spoštovanju in tako skupaj premagati skrajno revščino. Lahko rečem, da smo izbrali pravo

pot k dostojanstvu človeka. Starši, ki so bili brez dela in brskali na smetišču, danes gradijo stanovanja, šole, bolnice, ceste, igrišča, vodovode itd. Otroci, ki so prosjčili na cestah, so danes v šolah. Več kot 21.000 se jih šola. Ljudje, ki se prej niso spoštovali, se danes poslušajo in spoštujejo. Življenje se jim je popolnoma spremenilo. Prosili so me za krst njihovih otrok. Šel sem h kardinalu in nadškofu glavnega mesta in ga na kolenih prosil, da bi lahko delil zakramente revnim družinam iz smetišča in ulice. Blagoslovil me je in mi dal dovoljenje. Ob nedeljah smo začeli moliti s 50 ljudmi, danes se jih pri nedeljski maši zbere do 10.000. Prihajajo tudi turisti iz celega sveta! To je Božji čudež. Na velikonočno nedeljo pred kovidom je bilo pri maši več kot sto turistov iz 33 različnih držav in petih kontinentov. Takrat sem plesal pred oltarjem od veselja, da je ta preprosti kraj postal kraj zdinjenja vseh narodov ter sprave med Bogom in ljudmi.

Kako v teh 50 letih gledate na moč dela, discipline in izobraževanja pri premagovanju revščine?

Delo ni suženjstvo, je služenje, da preživiš svojo družino. Delo je nujno potrebno, brez dela ni dostojanstva in ljudje so brez prihodnosti. Zato smo napisali na zidove po naših vaseh: «Kdor ne dela, naj tudi ne je.» (1 Tes 3,10). Disciplina je nujno potrebna, da lahko skupaj živimo, se spoštujemo in si med seboj pomagamo. Izobraževanje je pa glavna podlaga za spremembo miselnosti in čuta odgovornosti vsake osebe, da spoznamo,

● **V teh hišah** so možnost za dostojno življenje dobili mnogi Malgaši s smetiščča

● **Otroci** so veseli toplega dnevnega obroka, ki je večkrat edina hrana

da imamo pravice in dolžnosti. S temi tremi pogoji lahko premagamo revščino. Da bi jo trajno premagali, pa potrebujemo pomoč duha in vere, ki nam bosta dala človeške in duhovne vrednote za pomoč v boju proti skrajni revščini, lažem, goljufijam, egoizmu in da se žrtvujemo za skupno dobro vse naše življenje.

Katera zgodba iz Akamasoe vas je osebno najbolj ganila ali pretresla in vam ostala v srcu?

Kar me najbolj gane, je vselej povezano z otroki. Pretresa me lakota, ko vidim lačne otroke, ki jim je treba

pomagati. Gane me smrt mladih mam in mladih ljudi, ker se niso mogli pravočasno zdraviti. Gane me njihova medsebojna pomoč v stiskah in ob smrti. Pretresli sta me kuga in kolera, ki smo ju doživeli na smetiščču. Pretreslo nas je, da smo bili trikrat oropani z brzostrelkami. Vse te izkušnje so nas naredile še bolj močne in povezane med seboj.

Kako ste skozi desetletja doživljali Božjo navzočnost v svojem poslanstvu?

Cerkev je Afriki preko misijonarjev veliko pomagala revnim ljudem na podeželju. Izobrazila je veliko bodočih voditeljev, ki pa niso imeli občutka za svoje ljudi. Škoda, da toliko dela misijonarjev ni obrodilo pričakovanih sadov. Nikoli ne smemo pozabiti, da je bil Jezus prijatelj revnih in ubogih. Zato sem vedno čutil božjo navzočnost pri delu z ljudmi, ker so vztrajali v veri in se pogumno borili proti vsem skušnjavam goljufije, mamil, kraje in prostitucije.

Ta božja navzočnost se v Akamasoa čuti posebno pri nedeljski Evharistiji, ki je za nas zahvalna daritev. Ta prisotnost ni avtomatična ali navada, moraš verovati, moraš zaupati Jezusu. Božjo navzočnost najbolj čutim ob nasmehu otrok in starejših ter pogledu, polnem zaupanja. Spoštovanje je ključ, ki odpre njihovo srce. Bili so tudi težki časi. Takrat sem moral veliko moliti in prositi Jezusa, da sem lahko vztrajal pri tem delu. ●

Skrb za prisotnost redovnikov

p. Mari Osredkar, ofm

Odlok o misijonski dejavnosti v 18. členu poudarja pomen prisotnosti redovnikov v misijonskih pokrajinah: »Kakor hitro je Cerkev zasejana, naj se vneto pospešuje redovniško življenje, ki ni le dragocena in neizogibna potrebna pomoč misijonski dejavnosti, ampak z globljo posvetitvijo Bogu v Cerkvi tudi sijoče razodeva in daje razumeti notranje bistvo krščanske poklicanosti« (M18).

Že v *Dogmatični konstituciji o Cerkvi* so koncilski očetje izpostavili razliko med laiki in redovniki (31) ter poudarili pomen redovnikov v Cerkvi (44), v kontekstu mladih Cerkva in misijonskih pokrajin so redovniki več kakor sol v hrani; so kakor kvas, ki naredi, da se testo spremeni v kruh.

Redovniki v Katoliški Cerkvi

Kakor ima vsaka vojska »specialne enote«, ki jih pošilja na najzahtevnejše naloge, tako so redovniki v Cerkvi prisotni tam, kjer škofijski duhovniki ne morejo opravljati svojega dela. V času »krize« v Cerkvi papež za škofo imenuje redovne duhovnike. Poglejmo si samo primer slovenske Cerkve, kjer moramo v preteklosti »z lučjo« iskati škofo iz vrst redovnikov. V naših težkih časih za Cerkev pa kar trije od šestih ordinarijev prihajajo iz redovnih skupnosti. To je polovica. V mladih Cerkvah na misijonskem področju so redovniki nujno potrebni za evangelizacijo. Zato si vsak škof prizadeva, da pritegne v svojo škofijo redovne skupnosti; tiste pastoralno usmerjene, kakor tudi kontemplativne redove, ki delo na terenu podpirajo z molitvijo. Število lokalnih redovnih duhovnih poklicev pa je pokazatelj »živosti« redovnega življenja.

● Jezuitski misijonarji v Zambiji leta 2008

Redovne skupnosti v Afriki

Navedli bomo nekaj čez deset najpomembnejših redov, ki danes delujejo na črni celini. Trije najštevilčnejši redovi v Katoliški Cerkvi, jezuiti, salezijanci in frančiškani, imajo tudi v Afriki največ svojih članov. Po podatkih iz leta 2022 imajo jezuiti v Afriki 1712 svojih članov, salezijanci 2032, frančiškani približno 1300, kapucini pa še nekoliko več. Frančiškanke Marijine misijonarke (FMM) delujejo v 23-tih afriških državah. Poleg teh redov bomo z angleškimi imeni, slovenskih ne poznamo, ker pri nas pač niso prisotni, navedli še: Comboni Missionaries of the Heart of Jesus (MCCJ); prisotni so v številnih afriških državah. Medical Missionaries of Mary (MMM); na Irskem ustanovljena ženska kongregacija. Brothers of Charity; moška kongregacija z mednarodno delujočo strukturo, vključujoč Afriko. Bethlehem Mission Society (SMB); prisotni so v Zimbabveju in Keniji in delujejo v lokalnih skupnostih. Redemptorists (C.Ss.R.); od konca 19. stoletja delujejo v različnih afriških državah. Society of the Divine Word (SVD); delujejo aktivno v različnih delih Afrike. Order of Saint Augustine (Auguštinci); delujejo v Alžiriji, Beninu, Demokratični republiki Kongo, Keniji, Madagaskarju, Nigeriji, Južni Afriki, Tanzaniji in Togu. Brothers of the Sacred Heart; prisotni v Zimbabveju, Zambiji, Keniji, Ugandi, Lesotu ... Claretian Order; delujejo v Zimbabveju. Spiritans (Holy Ghost Fathers, CSSp); red deluje v Zimbabveju z verskimi in izobraževalnimi dejavnostmi. Society of the Catholic Apostolate (SAC); ustanovljen v Italiji, danes pa delujejo v vsaj 12 afriških državah. Missionaries of Africa (White Fathers) in Sisters of Our Lady of Africa (White Sisters); beli očetje in njihova ženska veja so prisotni po vsej Afriki in se ukvarjajo z raznolikimi dejavnostmi v evangelizaciji, izobraževanju in zdravstvu.

Pestrost redovniškega življenja

Na koncu 18. člena lahko preberemo, da je »v mladih Cerkvah treba gojiti različne oblike redovniškega življenja, da bi izražale različne vidike Kristusovega poslanstva in življenja Cerkve in da bi se posvečale različnim dušnopastirskim opravilom« (18). Dolg seznam delujočih redov v Afriki to pestrost potrjuje. »Vsi pa naj si prizadevajo za pristno prilagoditev krajevnim razmeram« (19). ●

Cerkev na Kitajskem

dr. Matija Nared

Tokrat bomo poškilili na Kitajsko, ki je razvila svojevrstno, posebno obliko krščanstva. Na Kitajskem soobstajata dve obliki krščanstva – državno, ki živi v podjarmljenosti državne oblasti, in podtalno, podzemno, prepovedano krščanstvo, ki živi v ilegali in je ostro preganjano, vendar izjemno živo. Pogledjmo si današnjo podobo te zgodbe.

Verska »svoboda« podrejena komunizmu

Po ocenah je od 1,4 milijarde prebivalcev Kitajske 18 % budistov (upoštevani so tudi tibetanski budisti), 5 % kristjanov in 2 % muslimanov. Druge pomembne verske tradicije so še taoizem in nekatere druge ljudske verske prakse. Čeprav je Kitajska uradno ateistična država, vlada formalno priznava pet religij – budizem, katolištvo, islam, protestantizem in taoizem – in njihovo delovanje sama tudi »ureja« prek državnih verskih organizacij. Vse verske skupnosti morajo v skladu z njihovimi zahtevami izobešati državno zastavo, uvajati državne predpise o bogoslužju, v pridigah poudarjati temeljne socialistične vrednote in ohranjati tradicionalno kitajsko kulturo. Vsa prizadevanja državnih struktur gredo v smeri, da se verovanje v celoti podredi državi in komunistični ideologiji in da je izpovedovanje in prakticiranje vere strogo nadzorovano. Obstajati smejo torej le Cerkve, ki jih priznavajo in dovoljujejo državne oblasti, vendar pa morajo te tudi delovati tako, kot zahteva oblast.

Želja po popolnem nadzoru

Kitajska tako nalaga kristjanom številne omejitve in dovoljuje le »zakonito« izpovedovanje vere in le v od

države odobrenih Cerkvah, pridruženih Kitajski domoljubni katoliški zvezi. Upoštevanje tega je strogo nadzorovano. Za nadzor nad verniki uporabljajo tudi visokotehnoški videonadzor, ki je nameščen tako v okolici cerkva kot tudi v notranjosti. Leta 2024 so na novo namestili poleg že obstoječih še več kot 40.000 nadzornih kamer za te namene. Zaradi take politike se vse večje število kristjanov in krščanskih spreobrnjencev zateka v tajne skupnosti v zasebnih domovih in drugih prostorih.

Čeprav je velikost verske skupnosti težko oceniti, študije ocenjujejo, da je na Kitajskem več kot 65 milijonov kristjanov, naj bo katoličanov ali protestantov.

Zatiranje Ujgurov in budistov

Razumljivo je, da ni na udaru samo krščanstvo. Posebej ostro se znašajo nad muslimanskimi Ujguri in tibetanskimi budisti. Država opravičuje napade na verske skupnosti s preprečevanjem »spodbujanja verskega ekstremizma«. V tem smislu se otežuje opravljanje bogoslužja, obredno prakticiranje vere, naletimo lahko celo na poročilo, da so muslimanom prepovedovali post. V bistvu se vsako nenadzorovano prakticiranje vere, ne samo krščanske, razume kot grožnja ljudstvu in državi. Vsak nauk, ki ni v skladu s komunistično državno ideologijo, je označen kot škodljiv, sovražen, privrženec pa se preganja.

Kruto in temeljito preganjanje

Verske skupine, ki se ne podreajo vladnemu nadzoru nad verskimi zadevami in so se pritajile, so izpostavljene široko razširjenemu preganjanju. Po poročanju je bilo leta 2023 na Kitajskem aretiranih, pridržanih ali obsojenih najmanj petdeset krščanskih pastorej in cerkvenih voditeljev, od tega so jih petnajst obsodili na pet ali več let zapore. Slabo jo odnesejo tudi drugi verniki. Nalagajo jim globe, pobirajo prihranjeni denar, mladoletnim prepovedujejo sodelovanje ... Te taktike preganjanja so pokazale, da

● **Z leve:** Mandarin, Andrej Majcen, Jožef Kerec, mandarinov tajnik okoli leta 1936 v Kunmingu. Na Kitajskem je do leta 1953 delovalo 51 slovenskih misijonarjev. Zaradi komunistične oblasti jih je večina Kitajsko zapustila do leta 1951, zadnji med njimi so bili izgnani leta 1953. Jožef Kerec (tretji z leve) je bil ravnatelj v Kunmingu. Ko je bil imenovan za apostolskega administratorja, je njegovo delo prevzel Andrej Majcen (drugi z leve).

postaja zatiranje krščanskih Cerkva od kitajske vlade vse bolj sistematično. Vlada uvaja tudi cenzuro verskega oznanjevanja: prepoveduje krščanske knjige, razširjanje videoposnetkov pridig in spletno pridiganje nista dovoljeni. Sveto pismo je sicer dovoljeno imeti, ga je pa izjemno težko razširjati. Zanj oblasti ne dajo identifikacijske številke, kar pomeni, da ga ni mogoče tiskati, prodajati ...

Kljub vsemu pa so mnogi verniki pripravljeni za svojo vero tvegati preganjanje, šikaniranje, zapore in celo smrt. Nam pa se zdijo naše verske obveze težke in zahtevne!

Molimo za zatirane. ●

Kristjani, nosilci in graditelji upanja med ljudmi

Povzetek misijonske poslanice papeža Frančiška 2025 – 2. del

Nadaljujemo z branjem papeževe misijonske poslanice za sveto leto 2025. V prvem delu je bil naš pogled usmerjen na Kristusa, ki je središče zgodovine in vir našega upanja. V drugem delu poslanice pa papež spregovori o vlogi nas kristjanov.

Kristjani delimo življenje z drugimi

V hoji za Kristusom smo kristjani poklicani, da delimo konkretne življenjske razmere s tistimi, ki jih srečamo in tako postanemo nosilci in graditelji upanja. »Veselje in upanje, žalost in tesnoba današnjih ljudi, posebno ubogih in vseh kakorkoli trpečih, je hkrati tudi veselje in upanje, žalost in tesnoba Kristusovih učencev. In ničesar resnično človeškega ni, kar bi ne našlo odmeva v njihovih srcih«, pravi pomembno besedilo Drugega vatikanskega koncila (*Gaudium et spes*, 1).

Papež se izrecno zahvali misijonarjem, ki so prinašalci upanja: »Sledeč Božjemu klicu ste šli med druge narode, da bi jim pokazali Božjo ljubezen v Kristusu. Hvala vam iz vsega srca! Vaše življenje je konkreten odgovor na naročilo vstalega Kristusa, ki je učence poslal evangelizirat vse narode (prim. Mt 28,18-20).«

Božje zveličanje presega zemeljske stvari

Naše obzorje upanja presega minljive svetne resničnosti. Zveličanje v Kristusu, ki ga Cerkev ponuja vsem kot dar Božjega usmiljenja, je presežno, eshatološko zveličanje, ki ima svoj začetek sicer že v času, izpolni pa se šele v večnosti. Krščanske skupnosti, ki jih razvema Božje upanje, so lahko znamenja novega človeštva v svetu. To človeštvo danes v najbolj »razvitih« področjih sicer kaže hude simptome človeške krize.

● V poletnih mesecih so misijonarjem v veliko pomoč misijonski prostovoljci

V tehnološko najbolj naprednih narodih izginja bližina: vsi smo med seboj povezani, nismo pa v odnosu. Evangelij, ki ga živimo v skupnosti, nas lahko prenovi v celovito, zdravo, odrešeno človeštvo.

Z dejanji upanja zdravimo človeštvo

Zato papež ponavlja povabilo k opravljanju dejanj upanja s posebno pozornostjo do najbolj revnih in slabotnih, do bolnih in ostarelih, ki jih je materialistična in potrošniška družba izključila. To delajte v Božjem slogu: z bližino, sočutjem in nežnostjo ter gojite osebni odnos z brati in sestrami v njihovih konkretnih razmerah. Pogosto bodo prav oni tisti, ki nas bodo naučili živeti z upanjem. Jezus želi vse pritegniti k Božji Ljubezni. Poslani smo, da nadaljujemo to poslanstvo, ki je, da smo znamenje Kristusovega srca in Očetove ljubezni z objemanjem vsega sveta. ●

Originalno besedilo poslanice je v celoti objavljeno na spletni strani MSS.

Kaj bi danes ... rekel in storil sv. Vincencij Pavelski? (323)

Leta 1982 pisal Franc Sodja

»Oče Francije«, tako ga imenujejo francoski zgodovinarji. Gotovo časten naslov in si ga je zaslužil, saj je s svojo karitativno dejavnostjo rešil na tisoče življenj, začel vzgajati duhovnike »novega kova«, bil svetovalec celo na dvoru, skrbel, da so na škofovska mesta prihajali Božji možje in še in še.

Vendar francoski zgodovinarji s tem častnim naslovom ožijo pomen sv. Vincencija. Pred njegovimi očmi ni bila samo Francija, pred njim je bil razgrnjen svetovni zemljevid. Kakor je bilo njegovo srce vesoljno, tako je v vesoljnem duhu vzgajal svoje misijonarje.

»Če sveti oče tako želi, gremo vsi v misijone 'a capite ad calcem' (od temena do podplatov), tudi jaz.« Takrat je bil star sedemdeset let. Le eno je bilo potrebno: spoznati, ali Bog kliče. Tako so njegovi misijonarji šli v Berberijo, na Madagaskar, in bi šli na vse strani, če bi bil Vincencij klican.

Strahu ni poznal. Takrat se niso vozili z letali. Mnogi so pomrli na poti. Takrat niso imeli zdravil. V kratkem so umirali posebno na Madagaskarju, drug za drugim. V Parizu so začeli pomišljati in pregovarjati. On je branil sebe in Družbo: »Vojaki gredo v boj in smrt za svetnega kralja in mi ne bi šli za nebeškega? Bomo kot 'mokre kokoši' čepeli doma?« Njegov ponos so bili neustrašni misijonarji. Tudi njemu je stiskalo srce, a je žarel od navdušenja, ko je zvedel za trpljenje ali celo smrt svojih otrok. Misijonarju Le Vacherju so muslimani oddrobili s topom glavo. Prva dva na Madagaskarju sta kmalu umrla: Nicolas Gondrée in Charles Nacquart. Tudi Vincencij je umrl, a ostal je njegov duh.

● Vincencij Pavelski, vir www.saintvincents.net

Morda so najlepše strani njegove Družbe napisane v misijonih. Pred drugo svetovno vojno so lazaristi imeli na Kitajskem v oskrbi tretjino kitajskih katoličanov. Ne iz strahu, s silo so »tujci« odšli. Domači lazaristi živijo v katakombah. Danes bi jih klical po imenu s svetim zanosom: Kje ste, moji kitajski misijoni? Ko je ponovno papež klical v Afriko, za katero je prišla ura, bi Vincencij takoj odgovoril. »A capite ad calcem«, bi ponovil. Gotovo pa bi odbral iz vseh skoraj petdesetih provinc primerne odstotke za misijonski svet. In kot Vincencij in njegovi misijonarji bi danes morale razumeti vse redovne družbe, da bomo spet zamudili čas, kot smo ga že večkrat, če ne bomo dali vsak svoj delež v pomoč mladim Cerkvam. ●

»Vsem narodom moramo prinesiti evangeljsko obljubo resničnega in trajnega miru.«

• **Ravnatelj** Matjaž Križnar s papežem Leonom XIV.

SREČANJE RAVNATELJEV

V središče postavite Kristusa in evangelizacijo

8. maja letos je bil za novega papeža izvoljen Leon XIV., ki je bil prej dolga leta misijonar v Peruju. 22. maja so se z njim srečali ravnatelji papeških misijonskih družb, ki so se v Rimu zbrali na svojem rednem letnem zasedanju.

Misijonska zavest v vseh narodih

Papež se je v svojem nagovoru zahvalil Papeškimi misijonskim družbam, ki po vsem svetu spodbujajo misijonsko gorečnost. Družba za širjenje vere zagotavlja pomoč za pastoralne in katehetske programe, gradnjo novih cerkva, zdravstveno oskrbo in izobraževalne potrebe. Družba svetega otroštva skrbi za osnovne potrebe in zaščito otrok, tako da zagotavlja podporo programom krščanske vzgoje. Družba svetega Apostola Petra pomaga gojiti misijonske duhovniške in redovniške poklice. Misijonska zveza pa se zavzema za formacijo duhovnikov, redovnikov in redovnic ter vsega Božjega ljudstva za misijonsko delovanje Cerkve.

Apostolska gorečnost bistveni vidik prenove Cerkve

Sveti oče je vse spodbudil k prenovljeni apostolski gorečnosti. Le ta ostaja bistveni vidik za prenovo Cerkve, ki je danes nujna. »Naš svet, ranjen zaradi vojn, nasilja in nepravilnosti, mora slišati evangeljsko sporočilo o Božji ljubezni in izkusiti pravno moč Kristusove milosti. V tem smislu je Cerkev v vseh svojih članih, vse bolj poklicana, da postane misijonarska Cerkev, ki odpira svoje roke svetu, ki oznanja Besedo ... in postane kvas harmonije za človeštvo. Vsem narodom, pravzaprav vsem bitjem, moramo prinesiti evangeljsko obljubo resničnega in trajnega miru.« ●

● **Praznovanje** Misijonske nedelje v Brusnicah. Foto Jože Potrpin

● **Srečanje** kolednikov TKA. Foto: Ivana Žigon

POS LANSTVO MSS

Kaj dela Misijonsko središče Slovenije

Janko J. Pirc

Ko se sodelavci Misijonskega središča Slovenije (MSS) srečujemo z ljudmi, nas ti večkrat vprašajo: »Kaj pa vi pravzaprav delate?« Ob takem vprašanju začudeno pogledamo in začnemo naštevati ...

Osnovna struktura MSS

Misijonsko središče Slovenije (MSS) je osrednja misijonska ustanova v Sloveniji. Hkrati smo tudi del Papeških misijonskih družb, kar pomeni, da smo povezani v svetovno mrežo misijonskih pisarn. V ekipi MSS smo štirje zaposleni. Vodi nas ravnatelj duhovnik Matjaž Križnar, ki je hkrati tudi župnik na župniji. Odgovorni škof za misijone je ljubljanski nadškof msgr. Stanislav Zore. Usmeritve nam daje Medškofijski misijonski odbor. Poleg tega imamo tudi Nadzorni svet, ki pregleduje naše finančno poslovanje.

Slovenski misijonarji naša prva skrb

Ena glavnih nalog MSS je duhovna in materialna podpora slovenskim misijonarjem. Trenutno v misijonih deluje 31 slovenskih misijonarjev v 24 državah sveta. Naše delo obsega misijonsko animacijo v domovini, programe zbiranja darov in skrb za urejeno ter pregledno razdelitev sredstev med misijonarje.

● Samoa, botrstvo

Misijonska nedelja in misijonski mesec oktober

Vsako leto pripravimo animacijo za župnije. To so plakati, knjižice za bogoslužje, molitvene ure, kateheze, premišljevanja ob Božji besedi, misijonski videi, različne objave in članki. Organiziramo slovensko osrednjo slovesnost, sodelujemo pri predstavitvah misijonov v župnijah ter posredujemo podatke o misijonarjih.

Adventni koledar

Za otroke pripravimo Adventni koledar z nabiralniki. Dolga leta je bil koledar v obliki knjižice. Zaradi visokih stroškov tiska smo morali najti novo rešitev. V preteklem letu smo tako koledar izdali v obliki plakata,

spremljajoče zgodbe pa so v celoti objavljene na spletni strani. Ta prehod se je na koncu izkazal za zelo dobrega.

Trikraljevska akcija

Takoj po božiču se odpravijo na pot skupine kolednikov, ki štejejo več kot 6000 članov iz 385 župnij. Zanje pripravimo posebno revijo s poročilom o projektih. Za darovalce pa dodamo letake in nalepke za vhodna vrata. Ob prazniku svetih treh kraljev organiziramo še koledniška srečanja po škofijah.

Hvala vsem, ki se tako požrtvovalno odpravite na pot. Podobni ste našim misijonarjem, ki pričujejo za Jezusa.

Program Botrstva

V januarju in juliju našim številnim botrom, ki revnim otrokom po svetu omogočajo šolanje, pošiljamo redno pošto in poročila, ki obsegajo tudi fotografijo, spričevalo in kratek opis situacije. Vse to zahteva ogromno komunikacije s skrbniki in botri. Lani je v programu botrstvo sodelovalo 2.514 botrov, ki so podpirali 1.488 posameznih otrok in številne otroke in bogoslovce v skupinskih botrstvih. Botrstvo je potekalo v 13 državah na skupno 16 lokacijah.

● Pustna sobotna iskrica, Angola

Pustna sobotna iskrica – v sodelovanju z Radiem Ognjišče

Pustna sobota je rezervirana za Pustno sobotno iskrico z Juretom Seškom pred mikrofonom in željo, da skupaj pomagamo enemu od slovenskih misijonarjev uresničiti večji projekt, katerega smo predhodno izbrali. Sodelavcem Radia Ognjišče in predvsem Juretu Sešku smo izredno hvaležni za vso misijonsko zagnanost, ki jo pokažejo na vsakem koraku. Vedno nam nesebično priskočijo na pomoč.

V postnem in adventnem času

pripravimo velikonočne in božične podobice ter voščila, ki jih v zahvalo pošljemo na župnije.

Srečanje misijonarjev v domovini

Konec junija tradicionalno pripravimo srečanje misijonarjev v domovini. Zberejo se aktivni in nekdanji misijonarji ter misijonski sodelavci v zaledju.

MIVA – Misijonska vozniška akcija

Junija in julija se naša skrb vrti okoli akcije MIVA. Po župnijah potekajo blagoslovi vozil in nabirke za nakup vozil v misijonih. Misijonarji so za prevozna sredstva vedno izredno hvaležni, saj jim pomagajo na vsakem koraku njihovega oznanjevanja in dela. Tudi ob tej akciji pripravimo plakate, knjižico za bogoslužje in predvsem nalepke za naša vozila.

● Srečanje misijonarjev v Celju

V jesenskih mesecih

sodelujemo na Stični mladih, pripravimo žepne in stenske koledarje, k sodelovanju povabimo program POTA in se znova pripravljamo na misijonski mesec.

Misijonska molitvena zveza

V ozadju vsega tega dogajanja kot tiha podpora našemu delu in delu misijonarjev poteka molitvena podpora. V seznamu Misijonske molitvene zveze je bilo lani 1187 molivcev. Vsak od njih dnevno zmoli eno desetko rožnega venca in daruje svoje trpljenje ter dobra dela za misijone. Tudi njih dvakrat ali trikrat letno pozdravimo z voščili in pismi kot skromno zahvalo za njihov dragoceni dar, brez katerega bi naše delo teklo v prazno.

● **MIVA** na Madagaskarju so hvaležni za nov avto

● **Stojnica** na Stični mladih 2025, foto Ivana Žigon

Revija Misijonska obzorja

Življenje in delo misijonarjev 6-krat letno predstavimo v reviji Misijonska obzorja. Avtorji nam pošljejo svoje prispevke, ki jih uredimo in opremimo s fotografijami. Komaj se pohladi ena številka, z urednikom Pavletom Novakom že poprimemo za naslednjo.

Potujoča Misijonska razstava

Leta 2019 smo ob izrednem misijonskem mesecu pripravili potujočo misijonsko razstavo, ki obsega kronologijo preko 600 slovenskih misijonarjev in izdelke z različnih celin sveta. Le ta še vedno kroži po Sloveniji in

● **Misijonska** razstava v Murski Soboti

je predstavljena v različnih župnijah po Sloveniji. Lani smo gostovali v 4 krajih v mariborski nadškofiji.

Vsi zgoraj naštetimi programi zahtevajo ogromno priprave, načrtovanja, spremljanja in pošiljanja pošte. Ob vsem tem pa z velikim veseljem skoraj dnevno sprejemamo obisk misijonarjev in strank, ki prinesejo svoje darove ali se kako drugače zanimajo za misijone. Misijonarji se večkrat zahvalijo za topel sprejem in podporo.

Prejete darove smo dolžni smiselno in urejeno posredovati v misijone. Zato so redni stiki z misijonarji in pregledno notranje računovodstvo ključnega pomena.

V MSS smo več let izvajali tudi pripravo laičkih misijonarjev, ki so nato v misijonih pomagali slovenskim misijonarjem. Zaradi majhnega števila kandidatov bomo v prihodnje izvajali le individualne priprave za tiste, ki bi to želeli.

Ob tem pregledu delovanja MSS smo verjetno odgovorili na uvodno vprašanje, kaj pravzaprav delamo. Lahko rečemo: vse to in še kaj. Naša prva skrb je pomoč misijonarjem in širjenje misijonske zavesti v domovini. Hvala vsem, ki nas podpirate, da lahko mi podpiramo misijonarje. Središče našega delovanja je Jezus Kristus. Njega oznanjajo misijonarji in on je kriterij, po katerem delamo. Bodimo vsi skupaj misijonarji za ta svet. ●

V Evropi je v zadnjih letih čutiti velik upad kristjanov in duhovnih poklicev. A mladi še iščejo nove možnosti za poglobljanje svoje vere in pogled v svet. Za misijonsko izkušnjo sta se odločila bogoslovec Mark Anton Ramšak in s. Ana Šuštar. Vsak na svojem misijonu in kontinentu bosta utrjevala svojo vero in pomagala misijonarjem pri njihovem delu.

● s. Ana Šuštar na Šrilanki, vir osebni arhiv

MISIJONSKA IZKUŠNJA

Komunicirajo z nasmehom

S. Ana Šuštar, FMM

Sem sestra Ana Šuštar, frančiškanka Marijina misijonarka, in v času vzgoje sem dobila priložnost misijonske izkušnje v Šrilanki, saj smo kot misijonarki »pripravljene ostati doma ali iti v kraje, kjer je Cerkev manj prisotna« (Konst.).

Na praznik povišanja svetega križa sem se vkrcala na letalo in zdaj že konkretno vstopam v resničnost Šrilančanov v Kolombu. Ker sem na splošno prvič v azijskem svetu, kot otrok odpiram oči in se čudim in čudim – kako drugačen svet! Trenutno sem še v veliki skupnosti sester v Kolombu, vendar bom kaj kmalu odšla v neko manjšo skupnost, drugačen misijon. Sestre so večinoma Šrilančanke. Poleg njih so v skupnosti še sestre iz Mjanmara, Pakistana in Vietnama. Naš skupni jezik je angleščina, saj tudi same Šrilančanke izhajajo iz dveh etničnih kultur (kar je bil tudi razlog za vojno, ki se je končala leta 2018); nekatere so Tamilke, druge Singalke, zato govorijo tamilščino oziroma singalščino.

Velike kapelice

Vesela sem, da me sestre vzamejo v svoje misijone in lahko vidim resničnost tukajšnjih ljudi. Vse je zelo preprosto in revno: vrtec, dekliški dom, delavnica, v kateri sestre z dekleti šivajo mašne vzorce ... Ulice, slami, domovi ljudi in družin govorijo o veliki revščini, s katero se spopadajo. Higijenski standard je nizek in se ne bi mogel primerjati z evropskim. Kar me izjemno preseneča, je veliko spoštovanje med različnimi verstvi. V tem, kako spoštovati različnost, rastejo od malega. Ko grem po kolombijskih cestah, je prav simpatično, ko so ob pločnikih med vsemi reklamami, neredom na cesti in hrupu, postavljene velike steklene kapelice Bude, nato pa je naslednja že kapelica z velikanskim kipom Antona Padovanskega, Srca Jezusovega ... Ljudje so zelo odprti in nasmeh je jezik, s katerim zelo radi komunicirajo. ●

Madagaskar

● Na misijonu je polno otrok,
ki te spremljajo na vsakem koraku

● Pedro Opeka je v sklopu obiska
Vangaindrana in obhajanja zlate maše
obiskal tudi misijon Ampitafa

Bogoslovec na praksi

Mark Anton Ramšak

Mark Anton se je rodil leta 2002 v Celju. Odraščal je v družbi mlajše polsestre. Osnovno šolo je obiskoval v Preboldu, nato pa se je vpisal v škofijsko gimnazijo Antona Martina Slomška. Po gimnaziji je sprejel klic duhovništva in se vpisal v propedevtični letnik ter začel s študijem na Teološki fakulteti. V župniji je ves čas aktivno sodeloval kot animator in skavt. V bogoslovju je začutil, da želi čas formacije obogatiti še na drugačen način in po razločevanju skupaj s predstojniki sklenil, da bo leto dni namenil življenju in delu na misijonu na Madagaskarju.

Ganljiva maša v skupnosti Akamasoa

V Akamasoi smo bili pri nedeljski sveti maši, ko se športna dvorana napolni z nekaj tisoč ljudmi. Pri sveti maši sem ministriral in kot akolit sem lahko tudi delil obhajilo tem Malgašem, ki so pristopali v svoji enkratnosti, vsak s svojo zgodbo. Pedro Opeka me je spodbudil, da sem sprejel lekcijonar, knjigo mašnih beril, ki sem jo plešoč nesel do ambona. Koliko veselja in čustev ter tišine in pozornosti ob branju Božje besede. A ob vsem tem dogajanju me preizprašuje sama Beseda, ki

sem jo nosil. V prvem berilu je namreč pisalo: »Otrok, izvršuj svoja dela v ponižnosti, potem boš priljubljen pri ljudeh, ki so Bogu po volji. Čim večji si, tem bolj bodi ponižen, potem boš našel milost pri Gospodu« (Sir 3,17-18). In tudi v evangeliju je Jezus spodbujal k ponižnosti: »Kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan« (Lk 14,11).

Pedro Opeka oče revežem

Ob vsem tem me provocirajo in spodbujajo k razmisleku še Pedrove besede po maši, ko je povedal, da je kot bogoslovec pri 22 letih prvič prišel na Madagaskar in ni želel izstopati. Želel je biti preprost mlad zidar med domačini. Pri maši je sedel mednje in spremljal mašo kakor oni. Danes pa pravi: »Skrbim za 40.000 ljudi in to s kakšnimi zgodbami.« In res pozna njihove zgodbe, živi z njimi, si deli mizo z njimi, posluša in poskuša reševati njihove težave. Vzame pa si tudi čas za obiske, ki prihajajo z vseh koncev sveta, da bi videli ta kraj, kjer se uresničuje nedeljski odpev psalma: »V svoji dobroti, o Bog, si pripravil dom ubožcu.« ●

Angola

● Prve zaobljube 5 sester v Angoli

● Veselje mladih šolarjev je neizmerno

Veselje in upanje

S. Zvonka Mikec

Dragi prijatelji misijonov, naših otrok in vseh nas. Tokrat prihaja glas še iz Slovenije, a zdaj tik pred odhodom v mojo drago Angolo. V duhu sem seveda bila kar naprej tudi v misijonu, kjer življenje teče v kar hitrem ritmu in navdušenju.

● sr. Maria Troncatti

Vendar tudi to srečanje z domovino mi je ponovno potrdilo veliko lepega in hvalevrednega. Ko sem se na razne načine srečevala z ljudmi, sem ponovno začutila, kako živ je misijonski čut, kako spoštujete naše misijonsko delo, kako želite vedno in vedno bolj podpirati naše misijonsko delo. In za vse to sem vam tudi v imenu vseh naših otrok in mladih izredno hvaležna. Hvaležna našemu Misijonskemu središču, ki tako zavzeto, iniciativno in velikodušno spremlja naše delo, se zanima, nas podpira, spodbuja in animira misijonsko razsežnost na toliko zanimivih načinov. Bog povrni.

Ko razmišljam takole od daleč, kaj se dogaja tam v daljni Afriki, ko so mi pred očmi naši misijonski centri in vse, kar se je ves ta čas dogajalo, četudi so bile tudi za nas počitnice, res lahko rečem, da smo vsi misijonarji upanja med ljudmi, h katerim smo poslani. No, prvega septembra so se tudi naši šolski centri ponovno napolnili z otroki in mladimi: od najmanjših v vrtcih do dijakov dveh srednjih poklicnih šol. V naših osmih misijonskih postojankah jih naštejemo skoraj 14.000. Za več kot 200 od teh, imamo botre tudi v Sloveniji, ki se jim lepo zahvaljujem v imenu vsakega od teh otrok in mladih, saj da so lahko ponovno prestopili šolski prag, je dragocena vsaka vaša pomoč.

V tem času sem se veselila tudi z našimi sestrami v Angoli, ki so medse sprejele pet novih angolskih novink. Mlada dekleta, ki so se odločila in zaobljubila Bogu so se tako pridružila že kar lepemu številu sester domačink, in zato si rečem: to je upanje za našo Cerkev, v Afriki in v svetu, saj bodo one nadaljevale misijonsko delo v misijonski Cerkvi.

Mehika

• Zakonska skupina

Ko sem se srečevala z mladimi in manj mladimi, ki so se podali na pot prostovoljstva v Angolo, pa četudi le za tri, štiri tedne, sem tudi začutila, kako Bog na razne načine nagovarja ljudi. Vliva jim čut in ljubezen, da se tako velikodušno podajo na pot v oddaljene dežele, kraje in situacije; tja, kjer kot so sami rekli, začutiš, da te ljudje res potrebujejo, da so hvaležni, da si jim posvetil svoj čas, da si z njimi in zanje skušal ustvariti nekaj lepega, da si jim vlil novo upanje, in da niso pozabljeni samo zato, ker so zelo revni. Včasih se trga srce in to srce je potem kar "razdeljeno" med vsemi temi, ki jih Bog pošilja na našo pot.

Mnogo vsega se ne bo nikoli zapisalo na papir, a vse je zapisano v srcu teh otrok in mladih ter predvsem tudi v Božjem srcu, ki nas navdihuje in vabi, naj bomo velikodušni, naj bomo očetje in mame v pravem pomenu besede. To je bila tudi naša draga in velika italijanska misijonarka sestra Maria Troncatti, ki bo letos prav na misijonsko nedeljo proglašena za svetnico. Delovala je v Ekvadorju (1922 – 1969) med plemenom Shuar in zanje dala življenje. Njen zgled velikodušnega darovanja naj bo tudi meni in vsem nam misijonarjem spodbuda, da bomo res misijonarji upanja tam, kamor nas Bog vsak dan kliče! Vsem vam, dragi prijatelji, naj bo priprošnjica na tej lepi in široki poti svetosti. ●

Tako različni pa vendar tako podobni

Barbara Čuk, laiška misijonarka

Vsi hrepenimo po ljubezni, spoštovanju, po ljudeh, ki nas imajo radi, neodvisno od navad, kulture, stila oblačenja, številu otrok ali načina prehranjevanja. Vsi si želimo, da bi bili sprejeti in ljubljeni.

Za Mehikane sem bila prepričana, da nimajo težav z izkazovanjem ljubezni. Zame je bilo pravo presenečenje, da obstajajo generacije, ki nikoli niso rekle svojim otrokom: »Rad te imam.« Mehika je na splošno precej nasilna država. Pri delu z zakonci sem opazila, da je za vse starostne skupine velik izziv komunikacija. Pred kratkim sem bila priča prepiru med zakoncema iz naše ulice, ki sta veljala za idealen par. V nedeljo zvečer je njuno kričanje odmevalo po vsej soseski. Ko sem odprla vhodna vrata hiše, sem videla, da je mož ženo porinil na tla in jo tepel. Hitro smo ukrepali in stekli na pomoč. Žena je malo popila in ven je udarilo vse potlačeno. Kričala je: »Ne prenesem ga! Zadosti ga imam! Ne bom več prenašala nezvestobe, ponižanj, udarcev!« Ko je žena začela iskati nož, smo vedeli, da je situacija kritična. Koliko jeze je bilo potrebno shraniti, da je počilo? Veliko zakonskim ženam so mame govorile: »Potrpeti moraš, to je tvoj križ.« In v tem so si podobne mehiške in slovenske mame. Velikokrat sem kot otrok slišala: »Kaj bodo pa sosedji rekli?« Hec je v tem, da so se oni tudi bali, kaj bomo mi rekli. Pomembno je bilo mnenje drugih. Tako si veliko ljudi še danes ne upa živeti svojega življenja, ker se bojijo kritike in zavrnitve. Jezus pa pravi: »Prišel sem, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju. In pa tudi: Ne sodite in ne boste sojeni.« Kar sem se naučila v Mehiki je ravno odprtost za drugače misleče in tudi to, da v bistvu nismo tako zelo različni. ●

● **Ivana** in Ema v družbi otrok

● **Za domačine** je obisk prijateljev priložnost za pogostijo

Na obisk k prijateljem

Ema Verdinek in Ivana Žigon

Ivana in Ema sta se letos poleti za tri tedne odpravili v Mozambik, »da obiščeva najine prijatelje.« Ivana je bila tam kot laiška misijonarka skoraj eno leto (od julija 2023 do junija 2024) in v tem času jo je Ema obiskala skupaj z njeno mlajšo sestro. Letos poleti pa sta na jug poleteli skupaj.

V Mozambiku sva v lanskem letu spletli kar nekaj prijateljstev in z veseljem sva se letos vrnili na obisk k nama zelo pomembnim ljudem. Med prvimi (čeprav ta seznam nima vrstnega reda) je gotovo sestra Lucilia, portugalska misijonarka, ki že več kot 50 let ljubi in dela za Mozambičane. Od te žene se uči, kaj zares pomeni ljubiti, kaj pomeni darovati sebe za drugega. Kako vrednost drugega ni v tem, kaj naredi ali kaj prinese, temveč je njegova vrednost v Gospodu; vreden je, ker je.

Lalita, prijazna knjižničarka v Centru Marije Pomočnice v Namaachi, je ena izmed tistih, ki v belcu ne vidi bogatega »večvrednega« tujca, temveč človeka kot vsakega drugega. Njena preprosta odprtost nam je pokazala, da gostoljubje ni polna miza dobrot in (vsaj pred gosti) hiša »kot iz škatlice«, kot smo tega vajeni v Evropi, temveč to, da si pripravljen gosta sprejeti v življenje, kakršno je: ko ni pomembna miza (ker je niti ni) in ne hiša (ki razpada), temveč gost, ki mu lahko posveti svoj čas, svojo pozornost, sebe.

Veselili sva se, da spet močno objameva Tereso in Palmiro, ki živita v internatu pri sestrah v Centru Marije pomočnice v Namaachi, deklici, s katerimi sva prek botrstva Misijonskega središča Slovenije prav posebej povezani. Nič manj veseli nisva bili tudi drugih deklic, Virginije, Erneste, Luise, Celme, Pietre, Yolande, Sofie, Aline in vseh ostalih! Pri njih ne zmanjka priložnosti za skupno igro, ples, petje, ustvarjanje in smeh, pa pogovore in hudomušnosti. Nikoli, čisto nikoli pa ni dovolj objemov! :)

Obiskali sva dva dekliška internata in sirotišnico, se udeležili škofijskega jubileja mladih, prepleskali in porisali nekaj sten, spet izkusili arome

S pogledom upanja ...

Vodja Pisarne Misijoni Hanzej Rosenzopf je pripravil molitveni zvezek ob letu upanja. V njem je tudi poseben misijonski poudarek. Po Koroškem že vse leto od župnije do župnije potuje sveča upanja. Ta sveča nas spominja: Jezus Kristus je luč sveta – luč upanja, ki razsvetljuje vso temo. Sveča upanja skupaj z novo knjižico vabi k molitvi in poudarja prošnjo papeža Frančiška: Obnovimo torej poslanstvo upanja izhajajoč iz molitve, zlasti molitve z Božjo Besedo in psalmi. Psalmi v nas vzbujajo upanje in »misijonsko« željo, da bi Boga slavila vsa ljudstva.

● **Vaški** vodnjak, zgrajen z darovi Slovencev

južnega sadja in adrenalin afriškega prometa, se učili odpirati kokose in kuhati »xiginho« (tradicionalno jed iz manioke, kokosa, arašidov in fižola), puncam pomagali pri domačih nalogah, peli, risali, se žogali in žgečkali. Je kdo rekel, da čas v Afriki teče počasneje?! – Trije tedni so minili čisto prehitro!

Za tja sva imeli polno prtljage: žog, žogic, dresov, semen, barvic, šilčkov in zvezkov, pa molitev in dobrih želja. Tudi ganjenosti in ponosa – na vse dobre ljudi, ki ste nama obilno pomagali zbrati toliko materiala! Tega je bilo celo toliko, da sva ga del poslali na misijon v Ugando. Res lahko iz prve roke poveva, koliko veselja se je zgodilo ob teh darovih. Za nazaj so bili najini kovčki sicer prazni, prinesli pa sva še več: vtisov, pozdravov in predvsem hvaležnosti – najine hvaležnosti vsem za kakršnokoli pomoč pri odpravi, prinašava pa tudi srčne zahvale mozambiških ljudi, ko izkusijo, da nekdo misli nanje. Veste, tega se ne da spraviti v besede. *Khanimambo, obrigada, hvala!* ●

... zazrti v Angolo

Na Marijin rojstni dan, 8. 9. 2004, je bilo v Št. Primožu ustanovljeno društvo InicativAngola. Že leta 1998 se je prva skupina odpravila v Angolo z darovi, zbranimi na misijonski tomboli. Videli so, kako je njihova pomoč potrebna in zato so doma nadaljevali z delom. Društvo od samega začetka vodi salezijanec Hanzej Rosenzopf. Posebno povezavo imajo z misijonarko sestro Zvonko Mikec HMP. Ker je bila letos nekaj časa v Sloveniji, se je lahko pred vrnitvijo v Angolo udeležila srečanja društva InicativAngola.

Mateja Rihter

SPOZNAJ BURUNDI

Ali veš?

- Burundi ima uradno dve glavni mesti in je ena izmed 11 držav z več kot enim glavnim mestom. Mesto Gitega je geografsko centralizirano in je bilo v preteklosti prestolnica burundijske monarhije, leta 2019 pa so ga imenovali za politično prestolnico. Bujumbura, ki je največje mesto Burundija, pa je ostalo gospodarska in kulturna prestolnica. Bujumbura leži na severovzhodni obali jezera Tanganjika in je tudi glavno pristanišče Burundija.
- Približno 90 % prebivalstva Burundija se ukvarja s kmetijstvom.

glavni mesti
Burundija

Burundi je malenkost večji od Slovenije, ima pa skoraj 7x več prebivalcev.

Uradni jeziki: kirundi, francoščina, angleščina

Največje mesto: Bujumbura

Denarna enota: Burundijski frank (BIF)

Vzdevek: "Srce Afrike"

Slovarček besed v jeziku kirundi:

- Pozdravljeni: Bwakeye
- Kako ste? Murakomeye?
- Hvala: Murakoze
- Oprostite: Mumbabarire
- Rad te imam: Ndagukunda
- Kako ti je ime? Witwa nde?
- Nasvidenje: N'agasaga

- Burundi je ena izmed najmanjših, najgostejše poseljenih in najrevnejših držav v Afriki.
- Jezero Tanganjika, ki leži ob jugozahodni meji Burundija, je eno najstarejših, najglobljih in največjih jezer na svetu.
- Najbolj priljubljen šport v Burundiju je nogomet.
- Gustav je zloglasni nilski krokodil, dolg približno 5,5 metra, za katerega se govori, da je ob reki Ruzizi in jezeru Tanganjika ubil kar 300 ljudi. Kljub številnim poskusom, da bi ga ujeli ali ubili, je Gustav ostal nedosegljiv in njegova natančna usoda ostaja neznana.
- Tradicionalna pijača v Burundiju je bananino pivo, ki ga imenujejo »urwarwa«. Narejeno je iz fermentiranih banan in se pije po slamici.
- Le približno 3 % prebivalstva ima dostop do interneta.

- Nacionalna jed Burundija je kaša iz sorgoja ali koruze, imenovana umusururu. Bogati si jo lahko sladkajo z medom ali sladkorjem, revni pa jo popijejo kar tako. Postreže pa se tudi kot slana enolončnica ali pa se je samo s hladnim mlekom ali maslom.
- Krave so v Burundiju simbol sreče, blaginje in zdravja. Ljudje uporabljajo pozdrav v jeziku kirundi »amasho«, kar pomeni »da bi imel veliko čred goveda«. Ko krava pogine, ljudje pojedjo njeno meso in za srečo zasadijo njene rogove blizu svoje hiše.

Slovenski misijonarki v Burundiju

Usmiljenka **s. VESNA HITI** je že od leta 1991 misijonarka v Ruandi in Burundiju. Trenutno se v Burundiju povsem posveča centru Akamuri in otrokom ter mladostnikom s posebnimi potrebami. Že v Ruandi je delala v zdravstvenem centru in bila odgovorna za center, kje so sestre izvajale kurativo, preventivo in osveščale domačine. Sedaj je s. Vesna odgovorna za »najlepše otroke«, katerim skuša omogočiti oskrbo, ki jo potrebujejo.

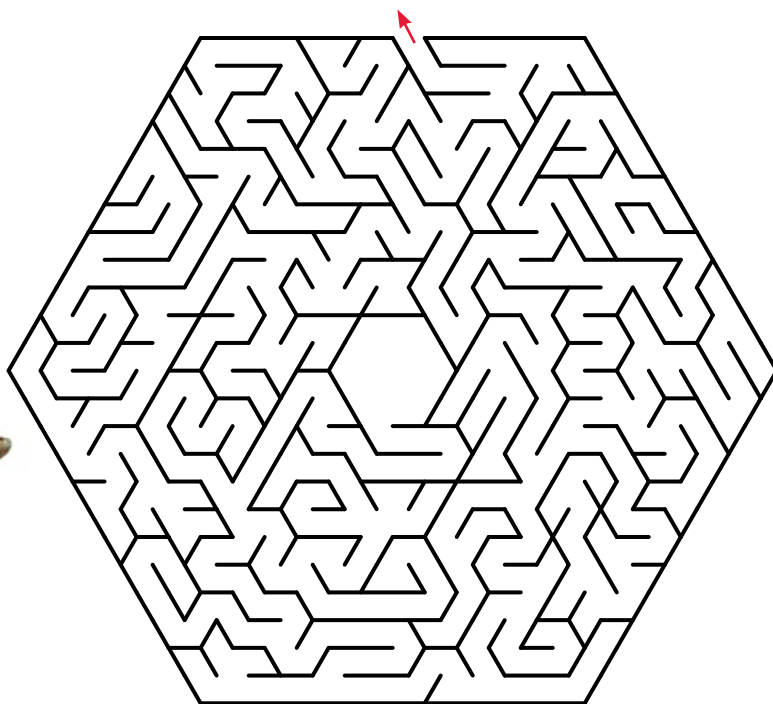

Usmiljenka **s. BOGDANA KAVČIČ** se kot misijonarka v Burundiju, pred tem pa tudi v Ruandi in Srednjeafriški republiki, delu z ubogimi in bolnikom v dispanzerju posveča že več kot 50 let. V zadnjem času so s sestrostrami uredile kar nekaj zajetij studencev s čisto vodo, da bi zmanjšale število obolelih s paraziti in ljudem omogočile dostop do pitne vode.

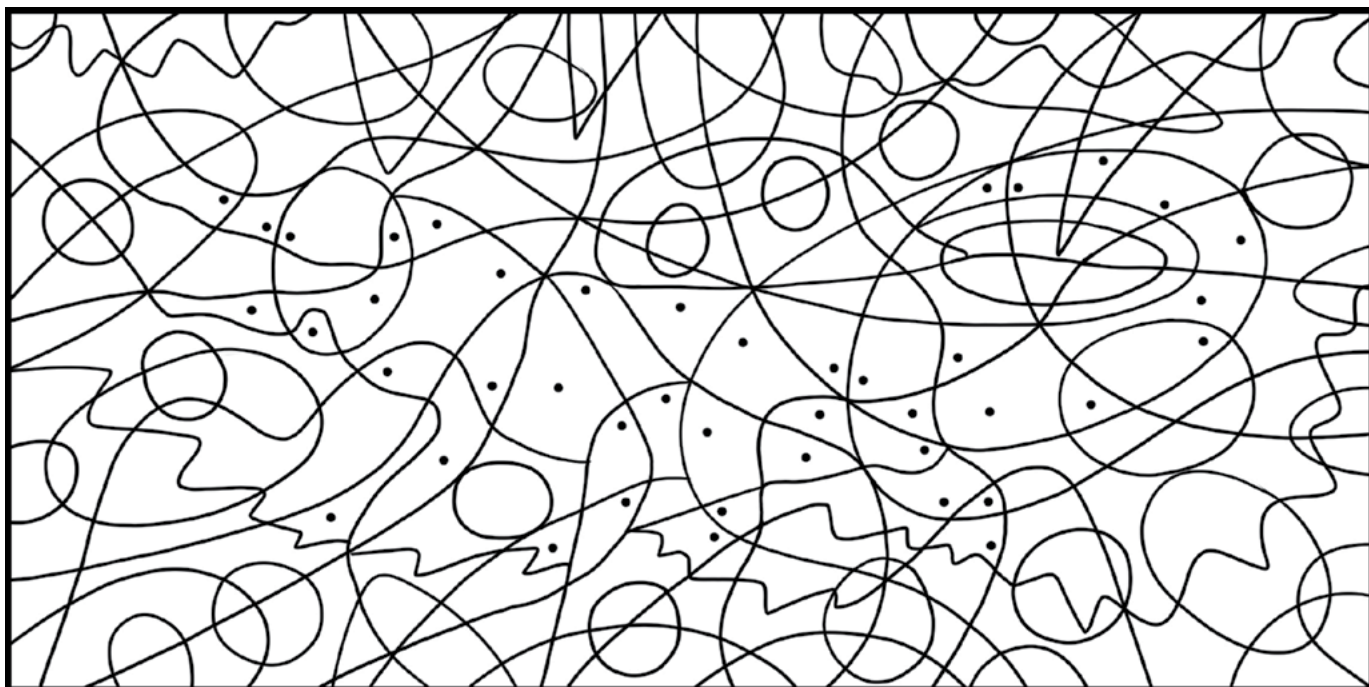
LABIRINT

Krokodila Gustava niso nikoli našli. Bo mogoče uspelo tebi?

POČRNJENKA

Pobarvaj s piko označene like.

TRIKRALJEVSKA AKCIJA - župnije: Kočevje, Ljubljana – Črnuče, Šentrupert Samec Marko

ADVENTNA AKCIJA - župnije: Gornja Ponikva, Sv. Lovrenc – Juršinci, Šentjanž na Vinski Gori, Šentrupert, Št. Ilj pri Velenju, Velenje – Sv. Martin, škofija Novo Mesto Koprivec Boštjan

SKLAD MIVA - župnije: Adlešiči, Ajdovec, Ajdovščina, Ambrus, Ankar, Apače, Artiče, Batuje, Begunje na Gorenjskem, Bertoki, Besnica, Bevke, Bilje, Bizelsko, Blagovica, Bloke, Bogojina, Borovnica, Branik, Brestanica, Breznica, Brezno ob Dravi, Brezovica, Brežice, Brusnice, Buča, Budanje, Bukovica, Bukovščica, Cankova, Celje – Bl. Anton Martin Slomšek, Celje – Sv. Danijel, Celje – Sv. Jožef, Cerklje na Gorenjskem, Cerklje ob Krki, Čerknica, Cerkno, Cezanjevci, Cirkovce, Col, Čadram – Oplotnica, Čatež ob Savi, Čemšenik, Črešnjevci, Črešnjice, Črmošnjice, Črna, Črneče, Črni Vrh nad Idrijo, Črniče, Črnomelj, Dekani, Deskle, Dob, Doberdob, Dobje pri Planini, Dobova, Dobovec, Dobropolje – Videm, Dobrič, Dobrova, Dobrovnik, Dol pri Hrastniku, Dol pri Ljubljani, Dolenci, Domžale, Dornava, Dragatuš, Dramlje, Dravograd, Dražgoše, Drežnica, Duplje, Dutovlje, Fara pri Kočevju, Frankolovo, Goče, Godovič, Gomilsko, Goriče, Gornja Ponikva, Gornja Radgona, Gornja Sveta Kungota, Gornji Logatec, Gozd, Grahovo, Grgar, Hajdina, Hinje, Homec, Horjul, Hotedrišica, Hotič, Hrastnik, Hrenovce, Hrpelje-Kozina, Hrušica, Idrija, Ihan, Ilirska Bistrica, Ivančna Gorica, Izlake, Izola, Jamlje, Jarše, Javor, Javorje, Javorje nad Škofjo Loko, Jezersko, Jurklošter, Kalobje, Kamna Gorica, Kamnica, Kamnik, Kamnje, Kančevci, Kapele pri Brezicah, Kapla na Kozjaku, Kidričevo, Knežak, Kobarid, Kobilje, Kočevska Reka, Kojsko, Kokrica, Kolovrat, Komen, Komenda, Kopanj, Koper – Sv. Marko, Koprivna, Koprivnica, Korte, Kostanjevica na Krasu, Kostanjevica na Krki, Kostričnica, Košana, Kovor, Kranj, Kranj – Drulovka/Breg, Kranj – Šmartin, Kranj – Žlato Polje, Kranjska Gora, Kresnice, Križe, Krvavce, Kromberk, Kropa, Krško, Kuzma, Laporje, Ledine, Lesce, Leskovec pri Krškem, Leskovača, Levpa, Libelče, Limbuš, Litija, Ljubčana, Ljubljana – Barje, Ljubljana – Dravljica, Ljubljana – Fužine, Ljubljana – Ježica, Ljubljana – Kašelj/Zalog, Ljubljana – Kodeljevo, Ljubljana – Koseze, Ljubljana – Marijino Oznanjenje, Ljubljana – Moste, Ljubljana – Podutik, Ljubljana – Rudnik, Ljubljana – Stožice, Ljubljana – Sv. Križ, Ljubljana – Sv. Peter, Ljubljana – Šentvid, Ljubljana – Šiška, Ljubljana – Šmartno ob Savi, Ljubljana – Štepanja vas, Ljubljana – Trnovo, Ljubljana – Zadobrova, Ljubno, Ljutomer, Loče pri Poljčanah, Loka pri Židanem Mostu, Lokavec, Loški Potok, Lucija, Lučine, Makole, Mala Nedelja, Maribor – Brezje, Maribor – Pobrežje, Maribor – Radvanje, Maribor – Sv. Janez Bosko, Maribor – Sv. Janez Krstnik, Maribor – Sv. Jožef, Maribor – Sv. Križ, Maribor – Sv. Magdalena, Maribor – Sv. Rešnje Telo, Maribor – Tezno, Marija Reka, Marija Snežna, Marija Širje, Martjanci, Mavčiče, Mekinje, Menges, Mežica, Miren, Mirna Peč, Mokronog, Moravče, Mošnje, Motnik, Muta, Naklo, Nazarje, Nevle, Notranje Gorice, Nova Cerkev, Nova Gorica – Kapela, Nova Gorica – Kristus Odrašenik, Nova Oselica, Novo Mesto – Sv. Janez, Novo Mesto – Sv. Lenart, Novo Mesto – Šmihel, Odranci, Ojstrica, Olimje, Opatje Selo, Osek, Otlica, Ovsice, Pečarovič, Peče, Pertoča,

Petrovce, Pilštanj, Piran, Pirniče, Pišce, Pivka, Planina pri Sevnici, Podbrdo, Podbrezje, Podčetrtek, Podgrad, Podkraj, Podlipa, Podnanos, Podreda, Podzemelj, Polenšak, Polhov Gradec, Poljane nad Škofjo Loko, Poljčane, Poljšnik, Polzela, Ponikva, Portorož, Postojna, Povir, Prebold, Prečna, Predloka, Predoslje, Preska, Prihova, Primskovo na Dolenjskem, Ptuj – Sv. Jurij, Ptuj – Sv. Ožbalt, Ptuj – Sv. Peter in Pavel, Rače, Radeče, Radlje ob Dravi, Raka, Rakitna, Rateče Planica, Razbor pod Lisco, Razbor pri Slovenj Gradcu, Razkrižje, Rečica ob Savinji, Remšnik, Renče, Rečice, Ribnica, Ročinj, Rogaska Slatina, Rovte, Ruše, Sela pri Kamniku, Selca, Sele pri Slovenj Gradcu, Selnica ob Dravi, Semič, Senovo, Senožeče, Sevnica, Sežana, Slivnica pri Mariboru, Slovenska Bistrica, Slovenske Konjice, Smlednik, Sodražica, Solkan, Sostro, Spodnja Idrija, Spodnja Sv. Kungota, Središče ob Dravi, Srednja vas v Bohinju, Sromlje, Stara Cerkev, Stara Loka, Stara Oselica, Stari trg ob Kolpi, Stari trg pri Ložu, Stična, Stopiče, Stranice, Struge, Strunjan, Studenec, Studenice, Studeno, Sv. Ana v Slovenskih goricah, Sv. Andraž nad Polzelo, Sv. Andraž v Halozah, Zg. Leskovec, Sv. Andraž v Slovenskih goricah, Sv. Anton v Slovenskih goricah, Sv. Barbara v Halozah-Cirkulane, Sv. Barbara v Slovenskih goricah, Sv. Benedikt v Slovenskih goricah, Sv. Benfken na Kogu, Sv. Danijel nad Prevaljami, Sv. Duh na Ostrem Vrh, Sv. Duh pri Škofji Loki, Sv. Ema, Sv. Florijan ob Boču, Sv. Florijan v Doliču, Sv. Helena – Dolsko, Sv. Jedert nad Laškim, Sv. Jernej pri Ločah, Sv. Jurij ob Ščavnici, Sv. Jurij v Slovenskih goricah, Sv. Križ – Podbočje, Sv. Križ nad Mariborom, Sv. Kunigunda na Pohorju, Sv. Lenart, Sv. Lenart – Podgorci, Sv. Lenart nad Laškim, Sv. Lenart v Slovenskih goricah, Sv. Lovrenc – Juršinci, Sv. Lovrenc na Dravskem polju, Sv. Lovrenc na Pohorju, Sv. Lovrenc nad Storami, Sv. Marija v Puščavi, Sv. Marijeta niže Ptuja, Sv. Marijeta pri Rimskih Toplicah, Sv. Marko niže Ptuja, Sv. Martin na Pohorju, Sv. Martin pri Vurberku, Sv. Miklavž nad Laškim, Sv. Miklavž ob Dravi, Sv. Ožbalt ob Dravi, Sv. Peter na Kristan vrhu, Sv. Peter na Kronske gori, Sv. Peter pri Mariboru, Sv. Rok ob Sotli, Sv. Rupert nad Laškim, Sv. Tomaž, Sv. Trojica – Podlehnik, Sv. Trojica nad Cerknico, Sv. Trojica v Slovenskih goricah, Sv. Vid nad Cerknico, Sv. Vid nad Valdekom, Sv. Vid pri Planini, Sveta Gora, Svetina, Svetinje, Svibno, Šempas, Šempeter pri Gorici, Šempeter v Savinjski dolini, Šenčur, Šentgotard, Šentilj pod Turjakom, Šentjanž, Šentjanž na Vinski gori, Šentjošt nad Horjulom, Šentjur pri Celju, Šentjurij – Podkum, Šentlambert, Šentožbolt, Šentrupert, Šentvid pri Grobelnem, Šentvid pri Stični, Šentviška Gora, Škocjan pri Novem mestu, Škocjan pri Turjaku, Škofije, Škofja Loka, Škofja Loka – Suha, Škofljica, Šlovrenc, Šmarca – Duplica, Šmarje pri Kopru, Šmarjeta, Šmartno ob Dreti, Šmartno ob Paki, Šmartno pod Šmarno goro, Šmartno pri Litiji, Šmartno pri Slovenj Gradcu, Šmartno v Rožni dolini, Šmihel, Šmiklavž pri Slovenj Gradcu, Šošanj, Špitalič, Št. Ilj pri Velenju, Št. Janž na Dravskem Polju – Starše, Št. Janž pri Dravogradu, Št. Jurij pri Grosupljem, Št. Peter – Otočec, Štanjel, Šturje, Teharje, Tinje, Tišina, Tomaj, Trata – Gorenja vas, Trebelno, Trnje, Trstenik, Trzilec-Bistrica, Trzilec, Tunjice, Turnišče, Ulec, Vače, Vavta vas, Velenje – Sv. Martin,

Vesovo, Velika Dolina, Velika Nedelja, Velike Lašče, Veržej, Videm – Krško, Vinica, Vipava, Vipavski križ, Vir, Višnja Gora, Vitanje, Vodice, Vogrsko, Vojnik, Vrabče, Vranja Peč, Vransko, Vrh – Sv. Trije kralji, Vrhnik, Vrhpolje, Vrtojba, Vuhred, Vurberk, Vuzenica, Zabukovje, Zagorje, Zali Log, Zaplana, Zasip, Zdole, Zgornji Tuhi, Zhabnica, Zalna, Železniki, Želimlje, Žiže, Žiri, Žužemberk posamezniki: Alič Blaž, Ančimer Janez, Andlovce Irena, Arh Aleš, Avsenik Janez, Bahorič Slavica, Bak Božidar, Barbo Peter, Begelj Tone, Beguš Jurij, Berčič Blaž, Berlič Mateja, Bertoneclet Cvetka, Bertoneclet Mitja, Bezek Danijel, Bizjak Milojka, Bizjak Uršula, Blažič Gašper, Bogataj Katarina, Bogataj Klemen, Bokal Urška, Bolka Jana, Božič Dominik, Božič Magda, Božič Neveca, Brate Zinka, Breclj Karmen, Breclj Marija, Bregantič Mihaela, Brezovnik Simon, Brunšek Andreja, Brus Kristina, Bučar Sarie Ana, Bunderla Danilo, Bunderla Lidija, Burnik Marija, Bušija Matej, Cafuta Matej, Casar Mario, Cemič Andrej, Cerkev Srca Jezusovega, Cevc Marjeta, Ciber Aleš, Ciber Uroš, Cigale Janoš, Cimermančič Marija, Ciperle Simon, Čemažar Marina, Čemažar Peter, Čerin Polona, Černatič Matej, Čufar Katarina, Čujec Valter, Čuk Andrej, Čušin Branko, Čušin Mojca, Dajčman Tanja, Demšar Judita, Demšar Marko, Dimc Andrej, Dimc Franc, Dobravec, Dolenc Janez, Dolenc Matej, Dolenc Franc, Doplihar, Drobež Marko in Marija, Dovžan Lojze, Dragan Monika, Duhovniški dom Mane Nobiscum, Fabijan Marinka, Falle Marko, Ferjančič Marija, Finis d.o.o., Fister Veronika, Flajnik Barbara, Fortuna Mojmir, Franc Bernarda, Frančiškanski samostan Brezje, Frančiškanski samostan Sveta Gora, Franko Blaž, Fras Miša, Frbežar Ana, Frece Aleš, Frelih Janez, Gabrovšek Slavko, Ganc Marijeta, Gasparovič Marta, Gašperšič Nataša, Gjerek Jakob, Glasenčnik Simon, Glavina Kristina, Golčnik Barbara, Golja Milena, Golob Blaž, Gorenc d.o.o., Gorenc Ljudmila, Gorišek Terezija, Gosak Maksimilijan, Gostečnik Bernarda, Gostiša Janez, Grah Klara, Gramc Izotok, Grčar Matjaž, Gregorc Sara, Gregorič Andrej, Gril Lunder Andreja, Grič Marija, Grmek Šuligoj Helena, Gros Marjeta, Gruden Ana, Gruden David, Grum Hermina, Grum Matej, Guček Alojzija, Habič Ivan, Harej Rok, Harej Terezija, Hočevar Marjan, Hrovat Jože, Hrovat Karmen, Hrvatina Helena, Humar Bogomir, Humar Romana, Ileršič Mateja, Ipavec Darko in Tadeja, Jakofčič Darja, Jakolič Davida, Jakop Zdenko, Jalovec Pavlovič Simona, Jamnik Janez, Jamnik Rudi, Janež Majda, Jeglič Marko, Jeglič Urška, Jeler Anton, Jeraj Sabina, Jerman Milena, Jermol Ana, Jernej Martina, Jeromel Martina, Jeromel Peter, Jesenko Urška, Jesenovec Marjan, Jevševar Zelinka, Jovanovič Petra, Juren Luka, Jurinčič Gregor, Jurinčič Igor, Juvan Franc, Kanalec Slavko, Kanduc Bernardka, Kapucinski Samostan, Kastelic Dušan, Kastelic Meta, Kecojevič Vasjan, Kepec Gregor, Kerin Matej, Kerin Rebeka, Kerman De Luisa Ana Elizabeta, Kersič Ana Marija, Kerznar Anica, Klander Judita, Klemar Miran, Klemenc Monika, Kljun Ana, Klofotar Mančič Vesna, Kobal Andrej, Kocijančič Viktor – Janko, Kočar Cirila, Koder Jelka, Kokol Vianija, Kokot Branka in Franc, Kolander Tadeja, Kolb Jernej, Kolenc Ivan Marjan, Kolenc Romana, Količ Mateja, Končan Danijela, Konda Helena, Konig Edward, Koren Sebastijan, Koren Stih Nataša,

JUBILANTI

70 let življenja

Janez Krmelj, duhovnik LJ, rojen 15. decembra 1955 v Selu nad Polhovim Gradcem. V misijone je odšel 3. oktobra 1988. Deluje na Madagaskarju.

35 let v misijonih

P. Martin Kmetec, minorit, rojen 10. novembra 1956 v Sv. Vidu pri Ptuj. V misijone je odšel 6. decembra 1990. Deluje v Turčiji.

20 let v misijonih

Br. Miha Majetič, minorit, rojen 3. januarja 1970 na Jesenicah. V misijone je odšel 26. decembra 2005. Deluje v Kazahstanu.

Korenjak Jurij, Korošec Bernarda, Kosce Hafner Neža, Kosce Jasmina, Košič Darko, Košir Anton, Košir Cvetka, Kotar Irena, Kotnik Ambrož, Kovač Peter, Kovač Petra, Kozamernik Matej, Koželj Marijan, Kožlin-Žigon Ana, Kožuh Pinoza Janja, Kragelj Darja, Kramer Jožef, Kranjc Boris, Kranjc Kristijan, Kranjc Pavel, Kraševac Jože, Krašna Natalija, Krašna Tatjana, Kravos Stojan, Krečič Slavica, Kregar Marija, Kremžer Klemen, Kristan Dejan, Križanec Vinko, Križnič Boštjan, Krk Jurij, Križnik Eva, Križnik Franci, Križnik Ivanka, Kuhelj Katja, Kumer Milena, Kunaver Martin, Kunšič Mohor, Kuntarič Franc Jožef, Kušar Gal, Kušar Mihael, Kutnjak Lidija, Lah Cilka, Lahajnar Tomaž, Lavrenčič Manica, Lavrenčič Mitja, Lavrič Leon, Lavrinec Pavla, Lazar Martina, Lebar Jelka, Lenarčič Katarina, Leskovšek Marjan, Ličen Starič Mirjana, Lipušček Marjan, Logar Betka, Lončar Marja, Lorber Mitja, Lukan Simon, Lukner Tatjana, Luzar Tatjana, Machidon Octavian Mihai, Magajna Bogdan, Magajne Marija, Majer Ivica, Majster s.p., Makuc Zagožen Alenka, Malovrh Mojca, Marolt Franc, Marolt Marija, Martinčič Ana, Martinčič France, Marušič Danica, Matzele Boštjan, Meglič Franci, Meglič Rok, Merela Alojz, Merhar Marija, Merljak Matjaž, Mernik Vesna, Merše Stane, Mevlja Damjan, Mihelač Aleš Christian, Mihevc Janez, Miklavčič Anica, Miklavčič Leonida, Mikložič Jelka, Minoritski samostan Piran, Mlakar Boštjan, Mlakar Marko, Močan Franciška, Mohar Košir Andreja, Mrak Andrej, Mrhar Marija, Mullner Alojzij, Murko Jakob, Mušič Lia, Mušič Vita, N.N., Nabernik Franc, Nardin Simon, Nartnik Jožef, Nemanič Martina, Nimac Jerneja, Novak Anka, Novak Boris, Novak Damjan, Novak Danilo, Novak Mateja, Novak Primož, Nzbondora Katarina, Oblak Damjana, Oman Urban, Omejc Mirko, Opetnik Ciril, Oprčkal Vili, Oražem Bogdan, Oražem Miha, Oset Marjeta, Osterman Milan, Pakiž Jurij, Papež Alojzij, Paternoster Jožica, Pavlič Gregor, Pavlinič Alojzij, Pavlinič Mihael, Pavlovčič France, Pečar Veronika, Pečarič Podobnik Karmen, Pečlin Petra, Pelko Matjaž, Perdan Anda, Perhaj Andreja, Peternelj Irena, Petrič d.o.o., Petrin Cvetka, Pevec Andrej, Pilič Nevenka, Pirc Janko Jožef, Pirc Peter, Pirih Marija, Pirš Andrej, Pižmohr Marija, Plaznik Martina, Plešec Nina, Podberšič Ivo, Poljšak Samuel, Popotno društvo Poprek, Popovič Milan, Posavec Irena, Potočnik Branka, Potočnik Niko, Povšnar Tanja, Praček Aleš, Prelc Martin, Prešern Uroš, Pretnar Franc, Pristov Metka, Prnaver Miran, Prnaver Olga, Pšeničnik Marjana, Pugelj Stanislav, Puhar Olga, Pustinek Janez, Rakar Rok, Rant Marija, Rasputnik Patricija Valentina, Raztresen Marija, Rebek Helena, Rebolj Milena, Rejc Marjana, Rejc Sušnik Simona, Rigler Azinovič Urška, Rijavec Marko, Rijavec Markočič Helena, Roblek Barbara, Rojec Jože, Rotar Pance Branka, Rozman Elizabeta, Rudež Marko, Rupan Lenart, Rupnik Mojca, Rus Darja, Rus Gabrijela, Rus Janez Ludvik, Rustja Andreja, Saje Brigita, Salezijanski zavod Veržej, Samostan Lazaristov Miren, Satralkar Lucija, Schwarzbartl Tomaž Ervin, Sebanc Danica s.p., Sečnik Davorin, Sečnik Transport d.o.o., Selan Danijel, Selan Janez, Sestre Sv. Križa, Simončič Marta, Stribe – Dimc Darja, Skvarč Marko, Slapšak Alenka, Smrekar Alojzij, Smukavec Valentin, Snaj Janko, Sorč Ervin, Srebot Polonca in Janez, Snel Manuela, Steblovnik Andreja, Stenovec

Bernarda, Strah Darja, Strehar Dominik, Strehar Marko, Strgar Jernej, Susman Mimi, Sušnik Rudolf, Šadl Mitja, Šavli Klemen, Šenk Marko, Šimec Edvard, Sinogoj Metka, Škofija Novo Mesto, Škufca Branka, Škufca Mira, Šolske Sestre De Notre Dame, Špenko Marica, Šteblaj Kristina, Šterk Brigita, Štravs Janez, Štrbenk Peter, Študentski dom Vincencij, Šturm Viktor, Šubelj Ivanka, Šušnjar Goran, Šušteršič Marija, Švigelj s. Polona, Tanko Vida, Tavčar Jože, Tekavec Jernej, Timer Neža Antonija, Točaj Marija, Toman Barbara, Tomšič Josip, Toš Justina, Trampuž Ivo, Troha Martin, Tropenauer Martinčič Cvetka, Trošt Stenovec Vilma, Trstenjak Franci, Turk Franc, Turk Zlata, Udir Jože, Udovič Mateja, Uršič Peter, Valenčič Ana, Vegan Ciril, Velikonja Margareta, Vene Nina, Vernik Marjana, Vernik Stanislav, Vicman Jože, Vidregar Ciril, Vidrih Slavica, Visočnik Julijana, Vodnik Mateja, Vogrinčič Mateja, Voljč Marija, Vovk Marko, Vrčon Tomaž, Vreček Šavs Simona, Vrečič Primož, Zabret Stanislav, Zajec Miha, Zaletel Ana Marija, Založnik Danica, Založnik Jožica, Zaveljčina Mihela, Zupanc Marija, Zupančič Alojz, Zupančič Andrej, Zupančič Jože, Zupančič Marija, Zver Sžucs Sonja, Zvonar Pobirk Alenka, Žabkar Andrej in Valerija, Žagar Anica, Žakelj Roman, Žgavec Janez, Žibret Monika, Žinko Tina, Žmauc Aleksander, Žontar Gregor, Žužek Pavel, Žveplan Ozvatič Marija

SKLAD ZA MISIJONE - župniji: Murska Sobota, Trata – Gorenja vas

posamezniki: Avsenik Janez, Blažič Mihael, Bogataj Gradišnik Katarina, Brezovnik Janez, Dermol Jožica, Dolgan Ana, Glavan Matjaž, Harsany – Noner Stanka, Hauptman Maria, Janc Miha, Jerovšek Jure, Kompare Esther, Koprivnikar Jožica, Kotnik Ambrož, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Križnič David, Krnc Mateja, Likar Sebastjan, Lorber Petra, Lovše Anica, Magdič Olga, Mernik Franc, Mikulin Olga, Mohorič Slavica, N.N., Osredkar Fani, Paškič Ilija, Podkrižnik Jožef, Pogačnik Ivanka, Saksida Blaž, Schwarzbartl Tomaž Ervin, Sirk Saksida Marija, Šegula Zdenka, Špeh Ana, Štefe Francisco, Štolcar Kolja, Vovk Melita, Zorenč Davorina

SKLAD ZA LAČNE - posamezniki: Barba Jana, Bobnar Blaž, Cemič Andreja, Cimerman Sandi, Dežman Darinka Marija, Eržen Vesna, Fabjan Marinka, Galjot Pepca, Harej Janko in Metka, Harej Vojko, Jagodic Kristjan, Janc dr. Miha, Kebe Janez, Kolbl Jernej, Križnik Franci, Kuret Sanja, Lenassi Ivan, Likar Sebastjan, Medvešek Viljem, Mršnik Bernarda, N.N., Opaka Peter, Pirnar Žan, Ravnovesje in Marko Janc s.p., Rustja Andreja, Sanič Luka, Semenič Bojana, Simončič Marta, Tajnikar Matej, Zupanc Kristjan

SKLAD ZA MADAGASKAR - posamezniki: Avsenik Janez, Čej Kliment, N.N., Potočnik Suzana, Remic Primož, Šubic Valena Ana

ŠOLANJE BOGOSLOVCEV - posameznici: Rustja Andreja, Štiglic Živa

VODNJAKI – ZAMBIJA - Kelhar Gregor

MAŠNE INTENCJE - župnija Višnja Gora posameznika: N.N., Šircelj Žnidaršič Ivanka

STREHE V RUANDI - posameznika: Mlakar Boštjan, Tamše Simona

MISIJO MATANGA - posamezniki: Kresnik Robert, N.N., Podobnik Jožica

MISIJO AMPITAF - Adamič Kričaj Nives

JOŽE ADAMIČ - Lampret Anton

PAVEL BAJEC - Ušaj Robert

PETER IVANČIČ - Jenič Dušan

S. ANKA BURGER - posamezniki: Batič Vili, Jelerčič Marija, Judež Urška, Keršič Klara Marija, Maras Tomaž, Meglič Rok

S. METKA KASTELIC - posamezniki: Avsenik Janez, Harej Neva in Rajko, N.N., Šeskar Ogrin Mateja

S. VIDA GERKMAN - posamezniki: Avsenik Janez, Kern Franciška, N.N.

S. VESNA HITI - župnija Bloke posamezniki: Černoša Rozalija, Drnovšek Helenca, Harej Neva in Rajko, Hribernik Janja, Kocijančič Katarina, Kolbl Jernej, Lah Zmaga, Lajavec Janja, Meglič Rok, N.N., Pintarič Rozka

TONE KERIN - posamezniki: Burger Milica, Colner Justina, Lah Benjamin, Olovec Helena Alenka, Šušteršič Ivana

S. AGATA KOCIPER - posamezniki: Kocijančič Katarina, Molitvena skupina Koper Sv. Marko, Ramovš Vera

JANEZ KRMELJ - posamezniki: Avsenik Janez, Bogataj Gregor, Bogoslovno Semenišče, Bolta Majda in Marko, Gruden Ana, Kosmač Janko, Logar Edo, N.N., Pirc Janko Jožef, Potočnik Branko, Potočnik Danica, Pucihar Ana, Rupar Olga, Zgubič Evgen

DANILO LISJAK - posamezniki: Harej Janko in Metka, Jerebič Imre, Kette Lucija, Krevelj Branko, Meglič Rok

TOMAŽ MAVRIČ - Malalan Nika

JANEZ MIHELČIČ - posamezniki: Babnik Franca, Batagelj Sonja, Bertok Alenka, Kljun Ana, Kobal Klavdija, Kolbl Jernej, Kuralt Dejan, Meglič Rok, Muller Marija, Novak Boris, Oblak Marija, Sabolič Katja, Zajec Marija

S. ZVONKA MIKEC - župnija Drežnica posamezniki: Bajželj Denis, Kocijančič Katarina, Murn Marija

MISIJONARKE MATERE TEREZIJE - Kranjc Rafael

JANEZ MESEČ - posamezniki: Avsenik Janez, Molitvena skupina Koper Sv. Marko, Pirc Janko Jožef, Rudolf Stanislav, Šimnic Apolonija, Ušaj Robert

PEDRO OPEKA - posamezniki: Bečan Marko, Benčina Andreja, Bohak Ivan (Janko), Bolta Majda in Marko, Bukovec Katarina, Fojkar Terezija, Furman Elizabeta, Gorjan Mojca, Hanus Vesna, Hočevar Janko, Igličar Aleksander, Jahn Maja, Justin Ana, Kette Lucija, Kham Ludovika Alenka, Kranjec Franc, Lah Benjamin, Leskovec Tomaž, Ločniškar Mojca, Mesarič Petra, Miše Katarina, Mušič Marija, N.N., Obreza Košir Špela, Petek Urška, Pirc Janko Jožef, Pliberšek Maša, Podvratnik Marija, Polončič Ladislava, Rus Valerija, Sela Rahela, Snaj Irena, Spental Barbara, Tomažič Jožef, Urh Romana Mirjam, Vogrin Simona, Zgonc Marija

S. JOŽICA STERLE - posamezniki: Harej Neva in Rajko, Perovšek Francka, Ušaj Robert

P. MARTIN KMETEC - Lah Zmaga

S. MARJETA ZANJKOVIČ - posamezniki: Colnar Marija, Krašna Natalija, Lah Zmaga, Ravbar Anica, Zdravec Roman

S. BOGDANA KAVČIČ - posamezniki: Anko Ivana, Bertolini Francesco, Kežman Aleš, Kocijančič Katarina, Meglič Rok, Popotno društvo Poprek

S. ANICA STARMAN - posamezniki: Kocijančič Katarina, Molitvena skupina Koper Sv. Marko

S. MILENA ZADRAVEC - Lah Zmaga

S. FANI ŽNIDARŠIČ - Švigelj s. Polona

JANEZ SEVER - Ušaj Robert

S. LJUDMILA ANŽIČ - posamezniki: Dakskobler Ljudmila, Lazar Jožica

S. BARBARA PETERLIN - posamezniki: Kobal Klavdija, Kobal Lucija, Lajavec Janja, Mežan Olgica, Pirnat Janez, Pšeničnik Marjana, Ramovš Vera

S. DORICA SEVER - posamezniki: Gliha Joži, Vogrinčič Mateja

STANE KERIN - župniji: Krško, Ljubljana – Šiška, Sv. Križ – Podbočje, Šmarje-Sap posamezniki: Avsenik Janez, Čizman Kancijan, Fajdiga Stanko, Gliha Joži, Goršič Milena, Kern Jože, Leskovar Tanja, Skok Ana in Janez

S. URŠA MARINČIČ - posamezniki: Arnuga Klavdija, Blumauer Robert, Brglez Franc, Buck Branko, Cergolj Helena, Cvetek Jan, Cvetek Marija, Fekonja Simona, Franciškanski Samostan, Gregorc Ivan, Habič Horvat Simona, Jagodic Leon, Lajavec Janja, Malovrh Mojca, Pisk Tomaž, Potisek Helena, Segula Zdenka, Šilc Marinčič Andreja, Štuhec dr. Ivan, Šubic Alojzij s.p.

S. MOJCA KARNIČNIK - Molitvena skupina Koper Sv. Marko

BR. MIHA MAJETIČ - posamezniki: Molitvena skupina Koper Sv. Marko, N.N.

MARIJINE SESTRE V UKRAJINI - posamezniki: Avbar Marija, Kukar Rozi, N.N., Pečarič Podobnik Karmen, Šifer Marija, Ušaj Robert, Vincencijeva zveza Ottawa, Zajec Marija

POLONA DOMINIK - posamezniki: Glasenčnik Daša, Horvat Nataša, Hrovat Olga, Kern Franciška, Levstik Tatjana, Sedej Andreja, Soban Robert in Mateja, Žebaljec Mojca

S. ZORICA BLAGOTINŠEK - posamezniki: Boštjančič Cirila, Dolinšek Tatjana, Fabjan Marinka, Gale Bogomira, Habjanič Jožica, Meglič Rok, N.N., Pirc Marija, Sabolič Goran

S. IVA HORVAT - posamezniki: Cergolj Janez, Časl Skok Zala, Meglič Rok, Mernik Franc

IVANA ŽIGON - posamezniki: Bajc Tomšič Monika, Vegelj Andrej, Virant Nejc, Žigon Olga Vida

ANA IN RAJKO ŠPEHAR VRTIN - Mušič Lia

SABINA KERN - posamezniki: Colnar Marija, Dolinšek Tatjana, Korasa Ana, Lah Zmaga, N.N., Oblak Marija

MARK ANTON RAMŠAK - posamezniki: Bergant Lidija, Božič Erika, Dimc Franc, Dollmeier Birgit, Drevenšek Marko, Glasenčnik Marija, Gluk Klara, Goltnik Štefka, Hajnc Urban, Herič Natalija, Horvat Rudolf, Hrastnik Gregor, Jenič Dušan, Kene Marcel, Korber Ivana, Kotnik Janja, Krivec Danica, Lukman Flis Nada, Majcen Milica, Mohenski Robi, Poljanšek Veronika, Randl Marko, Remic Marija, Rezar Janko, Roškar Bernarda, Simonič Barbara, Slabe Rajko, Štifter Tilen, Štrukelj Luka, Šumečnik Nataša, Šumljak Ivan, Tajnšek Jožica, Stvarnik Novak Brigita, Vahčič Domen, Vasle Franciška, Verdinek Ema, Vidmar Klara, Zadnik Anica, Zupančič Danijel, Zver Sžucs Sonja

JOŽE ANDOLŠEK - posamezniki: Dolenc Janez, Fabjan Marinka, Habjanič Jožica, Mijatović Avguštin

Priporočeni dar za tisk Misijonskih obzorij za leto 2025 je 12€.

Praznovanje Misijonske nedelje

Sreda, 15. oktober 2025 ob 19. uri

Misijonska maša za študente in pogovor z misijonarji v cerkvi
Marijinega Oznanjenja na Tromostovju v Ljubljani.

Nedelja, 19. oktober 2025

Osrednja slovesnost v župniji Črenšovci:

- ob 15. uri molitvena ura s pričevanji misijonarjev
- ob 16. uri bo somaševanje vodil nadškof dr. Marjan Turnšek

*Vabimo vse prijatelje misijonov,
da se udeležite skupnega
praznovanja Misijonske nedelje.*

**Misijonska
obzorja**

Izhajajo v Ljubljani od leta 1987

Katoliški misijoni

GROBLJE, RIM, BUENOS AIRES
1923–1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938–1987